

Landbruksdepartementet
Pb 8007, Dep
0030 Oslo

2003/2997 102	
Mottatt:	12 Dec 2003
Saksbeh.	TIN
	ASR/RS 486

Deres ref.: 2003 02997

Vår ref.: 01/00082

Dato: 09.12.03

Høringssvar

Saksnr. 2003 02997

Forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket

Etter gjennomgang av utkast til forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket, har Skogforsk følgende kommentarer:

Kap 3. Tilskudd til veibygging

§ 3-1 Generelt

og

Kap. 4. Tilskudd til miljøtiltak i skog

§ 4-2 Miljøhensyn ved driftstilpasninger eller ikke-hogst

Skogforsk har ved et par tidligere anledninger påpekt en del uheldige virkninger av begrensningen knyttet til *veier som fører til en reduksjon av "villmarkspregede områder"*:

Fra høringsuttalelse til:

**Utkast til ny forskrift om tilskudd til bygging av skogsveier og
Utkast til forskrift om tilskudd til miljøvennlig drift i områder
med vanskelige terrengforhold**

Villmarkspregede områder

Vi er kjent med at det ikke er de store arealene som omfattes av denne kategorien inngrepsfritt naturområde, men vil allikevel uttrykke en viss bekymring for at man innfører begrensninger basert på en så vidt "sjablongmessig" og firkantet registreringsmetode. Det er ikke bestemmelsens hensikt vi stiller spørsmålstegn ved, men at man har valgt å bruke en areal-definisjon som ikke tar hensyn til lokale *skoglige og topografiske forhold*, men kun baserer seg på en *fysisk avstand*.

...

5 km-sonen har sannsynligvis liten regional betydning, selv om den

nok på eiendomsnivå kan være merkbar. Skulle man imidlertid rette søkelyset også mot 3-5 og 1-3 km-sonene, bør man ta både klassifiseringsmetoden og restriksjonsprinsipper opp til vurdering.

Når det gjelder beregning av merkostnadene ved å drive området uten vei, synes det å være behov for en klarere beskrivelse av metodikken. Man kan se for seg at man faktisk er nødt til å lage en komplett områdeplan for utbyggingen av veinettet i et område (inkl. tilskudd til veibygging og vurdering av annen bruk av veien) for å kunne finne merkostnadene. Krav til beregningsmetodikk og nøyaktighet bør komme tydeligere fram i forskriften. Det er nærliggende i denne forbindelse å tenke på "Lønnsomhetsberegnings- og kostnadsfordelingsprogrammet" som er utviklet ved Skogforsk. En tilpasning av dette til denne aktuelle problemstillingen, samt eventuelt en utvidelse med tanke på å kunne hente data direkte fra digitale skogbruksplaner, ville gjøre arbeidet med å beregne tilskuddsgrunnlaget langt enklere. Uansett hvilken løsning som eventuelt velges, så bør en påkrevd beregningsmetode bli detaljert beskrevet.

Kap. 5. Tilskudd til andre tiltak i skogbruket

§ 5-1 Generelt

.... Det er ikke anledning til å gi tilskudd til taubanedrift.

Bestandsskogbruk ble tatt i bruk etter krigen. I løpet av de påfølgende 60 årene har man i mange områder avvirket de beste arealene hva gjelder bestandenes skoglige og terrengmessige forhold. Men kun unntaksvis har man nå begynt å høste av disse bestandene igjen. I de fleste tilfeller vil det gå ennå +20 år innen mye av avvirkningen vil foregå i de lettest drevne områdene igjen. Dette medfører at man fortsatt må påregne å gå mot vanskeligere og vanskeligere terrengforhold.

Både lokalt og regionalt er det bratte terrenget i dag en viktig råstoffleverandør til lokal industri. Som eksempel kan nevnes Sogn og Fjordane, hvor det regnes med at 1/3 av virket kommer fra bratt terreng.

Selv om det i den senere tiden har kommet spesielle hogstmaskiner og utstyr som har god framkommelighet også i det bratte terrenget, for eks. Menzi Muck, Valmet 911 Snake og beltegående maskiner, så vil terrengtransport av tømmer med hjul/-beltegående maskiner fortsatt ha problemer. Dersom man ikke har taubaneutstyr tilgjengelig, kan alternativet være å bygge enkle driftsveier. Dette kan være et mindre miljøvennlig tiltak enn hva en taubanedrift ville vært, særlig hvis man tar hensyn til de erosjonsskader som kan oppstå med kombinasjonen kjørespor, bratt terreng og mye nedbør.

Dagens norske taubanemiljø er kanskje allerede på feil side av grensen for minste kritiske masse. Tilskuddsordningen har i mange tilfeller gjort at skogeierne har fått den nødvendige netto på drifta og dermed iverksatt avvirkningen. En fjerning av tilskuddsordningen kan medføre at eksisterende driftsutstyrstilbud og kompetanse rettet mot det bratte terrenget forsvinner helt. Med tanke på mulige storskala skogskader, som for eksempel stormfelling og billeangrep, vil man kunne få store problemer med å berge dette virket.

Da Skogforsk i 1998 evaluerte tilskuddsordningene under LUF, kom det fram at 82% av kubikkmassen i taubaneterreng ikke ville blitt drevet ut uten tilskudd. Videre ble tilskuddets betydning for lokalsamfunnet vurdert som positivt i 83% av tilfellene. Begrunnelsen for dette var i hovedsak tømmerleveransene til den lokale foredlingsindustrien.

Selv om dagens avvirkningsvolum fra taubanedrifter ikke er imponerende på landsbasis, mener vi det er av stor betydning at man legger forholdene til rette for å opprettholde aktiviteten i det vanskelige terrenget. Det vil være både sysselsettingsmessige og beredskapsmessige gevinster knyttet til dette, og ikke minst er det en miljøvennlig driftsform.

Vi håper at våre innspill til høringen kan være til nytte.

Vennlig hilsen

Skogforsk

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Kristen Fretheim', written in a cursive style.

Kristen Fretheim

adm. direktør